

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

VÆRDIFULDE HUSASSISTENT, DEN

PROGRAMMER
CREDITS MM.

Den værdifulde Husassistent.

Den røde Hat's triste Skæbne.

Farce fra Nordisk Films Co.

I Hovedrollerne: *Oscar Stribolt* og *Carl Schenstrøm*.

Uhyre grinagtig!

Grosserer Vom og Frue tilbringer den varmeste Tid af Sommeren paa et mondænt Badehotel, medens deres Husassistent, Frøken Kunigunde, holder Opsyn med deres Villa, i Hovedstaden. En skønne Dag læser det ferierende Ægtepar en Avisnotits om nogle Indbrudstyverier, der er begaaet i Lejligheder, hvis Beboere er flyttet paa Landet, — og bliver nu grebet af Frygt for, at deres Hovedstadsdomicil muligvis ogsaa har haft Besøg af uvelkomne Gæster. De forlader derfor øjeblikkelig Hotellet og begiver sig paa Hjemvejen Paa deres Villa staar det dog særdeles godt til. Kunigunde fylder netop Aar den Dag og har inviteret sin Hjertenskær, Søren Jyderup, der virker som Tjener hos en elskelig Rentier Rahr, til en større Fællesspisning i Grossererens Saloner. Midt under Festmaaltidet arriverer saa det ængstelige Herskab. Kunigunde og hendes Udkaarne griber rædselsslagne Flugten, og i Hastværket vælter Pigen en Vinkølers vandede Indhold ned over en med højrøde Tøjblomster udstyret Hat, som den galante Kæreste har skænket hende i Dagens Anledning. Af Frygt for Fru Voms Vrede pakker Kunigunde skyndsomst sine Ejendele sammen og forlader Huset

I Mellemtiden har det altererede Ægtepar opdaget den vilde Uorden, der hersker i Lejligheden, og har forskellige Steder fundet nogle uhyggelige røde Pletter, som de tager for Blodpletter, men som i Virkeligheden skyldes de vaade Tøjblomster paa Husassistentens Hat. Ægtefællerne blev imidlertid enige om, at den arme Kunigunde maa være bleven myrdet, og alarmerer Politiet. Inden dette viser sig paa Skuepladsen, ser de en mistænkelig Person snige sig ud af et Vindue og er straks klar over, at det maa være Forbryderen. Det er nu kun den fredelige Søren, som Pigen har sendt tilbage for at hente Fødselsdags-

hatten, som hun i Hastværket har glemt. Den energiske Vom iværksætter straks en større Forfølgelse af »Morderen«, og med Assistance af Politi og en mindre Skødehund, der anvendes som Sporhund, finder han hen til Rentier Rahrs Villa. Her er Søren og hans fortumlede Kæreste optaget af at sætte Rentieren ind i Situationen, og det gaar nu saaledes, at den stille og bramfri Rahr er ved at blive arresteret som Morder. Heldigvis viser det sig, at den »Myrdede« lever i bedste Velgaaende, og Mysteriet bliver omsider opklaret til alles Tilfredshed Men det varer noget, før Søren Jyderup forærer sin Trolcvede en Hat med et højrødt Blomsterflor.

D e n v a r d i f u l d e H u s a s s i s t e n t .
- - - - -

Grosserer Vom og Frue tilbringer den varmeste Tid af Sommeren paa et mondant Badehotel, medens deres Husassistent, Frøken Kunigunde, holder Opsyn med deres Villa i Hovedstaden. En skønne Dag læser det ferierende Ægtepar en Avisnotits om nogle Indbrudstyverier, der er begaaet i Lejligheder, hvis Beboere er flyttet paa Landet, - og bliver nu grebet af Frygt for, at deres Hovedstadsdomicil muligvis ogsaa har haft Besøg af uvelkomne Gæster. De forlader derfor øjeblikkelig Hotellet og begiver sig paa Hjemvejen..... Paa deres Villa staar det dog særdeles godt til. Kunigunde fylder netop Aar den Dag og har inviteret sin Hjertensker, Søren Jyderup, der virker som Tjener hos en elskelig Rentier Rahr, til en større Fællesbespisning i Grossererens Saloner. Midt under Festmaaltidet arriverer saa det angstelige Herskab. Kunigunde og hendes Udkaarne griber rædselsslagne Flugten, og i Hastværket vælter Pigen en Vinkølers vandede Indhold ned over en med højrøde Tøjblomster udstyret Hat, som den galante Kæreste har skænket hende i Dagens Anledning. Af Frygt for Fru Voms Ærede pakker Kunigunde skyndsomst sine Ejendele sammen og forlader Huset.....

I Mellemtiden har det altererede Ægtepar opdaget den vilde Uorden, der hersker i Lejligheden, og har forskellige Steder fundet nogle uhyggelige røde Pletter, som de tager for Blodpletter, men som i Virkeligheden skyldes de vaade Tøjblomster paa Husassistentens Hat. Ægtefællerne bliver imidlertid enige om, at den arme Kunigunde maa være bleven myrdet, og alarmerer Politiet. Inden dette viser sig paa Skuepladsen, ser de en mistænkelig Person snige sig ud af et Vindue og er strak klar over, at det maa være Forbryderen. Det er nu kun den fredelige Søren, som Pigen har sendt tilbage for at hente Fødselsdagshatten, som hun i Hastværket har glemt. Den energiske Vom iværksætter straks en større Følgeselskab af "Morderen", og med Assistance af Politiet og en mindre

(Den værdifulde Husassistent)

-2-

Skødehund, der anvendes som Sporhund, finder han hen til Rentier Rahr's Villa. Her er Søren og hans fortumlede Kæreste optaget af at sætte Rentieren ind i Situationen, og det gaar nu saaledes, at den stille og bramfri Rahr er ved at blive arresteret som Morder. Heldigvis viser det sig, at den "Myrdede" lever i bedste Velgaaende, og Mysteriet bliver omsider opklaret til alles Tilfredshed... Men det varer noget, før Søren Jyderup forærer sin Trolovede en Hat med et højredbl. Blomsterflor.

00000000000000000000000000000000

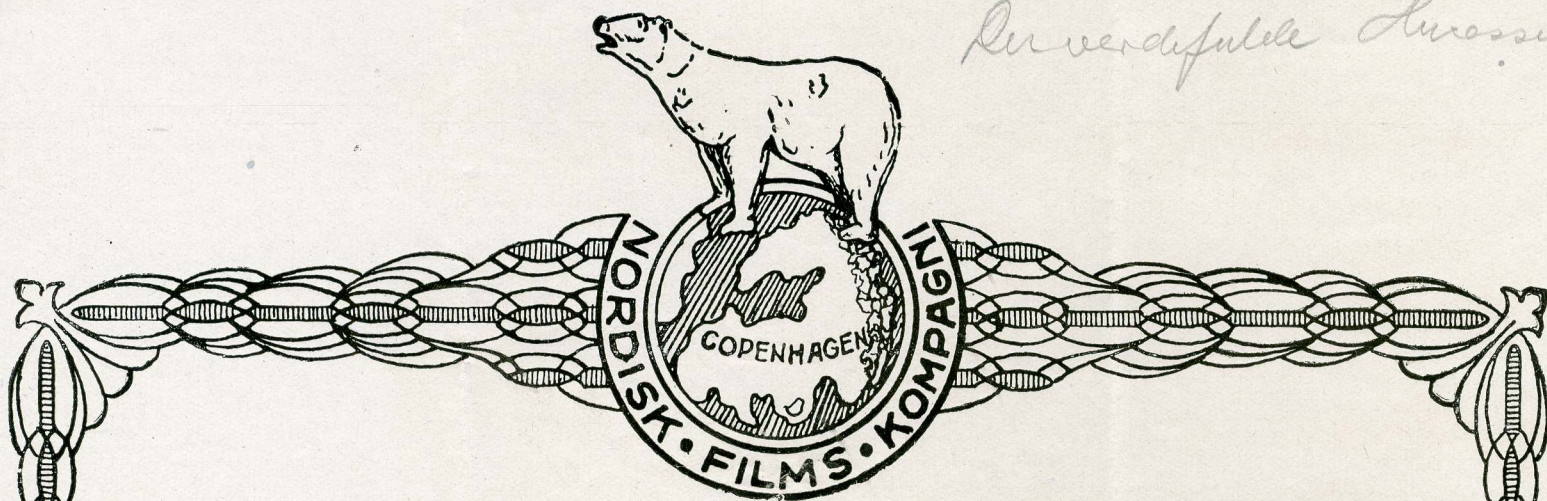
(Les venditelle Messieurs)

Stadthaus, der anverwandte von Spornung, findet den für die
Rahn Villa, der er hören og hant fortværet, og det
at dette kontieren ind i Skindhøjen, og det
af de gamle og gamle Rahn er ved at blive
Relevante, der er det nye, og det gamle
de, og den gamle bliver udgivet til alle
den gamle, og den gamle, og den gamle
der ved at blive Skindhøjen.

0000000000000000000000

Der verdächtige Anwalt

Die Tücke des Objekts

Lustspiel in einem Akt

Speckseite und sein Ehegesponst genießen die Freuden des Strandlebens, als ein Zeitungsartikel ihre Ruhe jählings unterbricht. In dieser löblichen Auslassung einer überaus ängstlichen Reporterseele werden alle Sommerfrischler gewarnt, ihr Heim unbeaufsichtigt zu lassen, da die Einbrüche in der letzten Zeit plötzlich zugenommen haben. Speckseites Gattin malt mit ihrer lebhaften Phantasie bereits das schreckliche Ende der armen, allein zurückgelassenen Amanda aus und sie setzt ihrem Mann solange zu, bis dieser mit ihr in größter Eile aufbricht. Während sich Familie Speckseite den heimischen Penaten nähert, trifft Amanda, die Küchenfee, inzwischen umfassende Vorbereitungen für ihre Geburtstagsfeier, zu der sie ihren Herzallerliebsten, den Kammerdiener Juler Bahr, eingeladen hat. Der geliebte Juler findet sich pünktlich ein und bringt seiner nahrhaften Geliebten einen hübschen Hut mit, der ein ganzes Gartenbeet roter Rosen zu einem lieblichen Stilleben vereinigt. Das Pärchen gibt sich alsbald dem Genusse eines saftigen Gänsebratens hin, bis die Herrschaft unvermutet zurückkehrt. Bei dem Entsetzen, das die Bösewichter ergreift, fliegt die Weinflasche um und benäßt den großen Hut, der ob solcher lieblosen Behandlung blutige Tränen vergießt. Amanda flüchtet mit ihrem Juler und verschwindet gerade um die Ecke, als Speckseite als erster sein Heim betritt. Eine wüste Unordnung starrt ihm entgegen. Kein Zweifel, Einbrecher haben seiner Wohnung einen Besuch abgestattet. Im nächsten Augenblick kreischt seine Gattin hysterisch auf. Ihre Augen, die vor Schreck aus den Höhlen zu treten scheinen, haben die Blutfleckle auf dem Tischtuch und dem Boden bemerkt. Speckseite sucht Hilfe bei der Polizei und läßt seinen Hund alsdann die Spur des flüchtigen Verbrechers aufnehmen. Juler und seine Küchenfee haben inzwischen Zuflucht bei Julers freundlichem Dienstherrn, dem Kammerrat Wimpflingen, gesucht, der sich des verstörten Pärchens liebevoll annimmt und eine Versöhnung herbeiführt, als Speckseite und Gefolge schließlich in höchst kriegerischer Aufmachung auf der Bildfläche erscheinen.

Nordische Film Co.

G. m. b. H.

Berlin Breslau Düsseldorf Hamburg Leipzig München
Amsterdam Zürich

Die Tücke des Objekts.

Lustspiel in 1 Akt.

Speckseite und sein Ehegesponsst gemessen die Freuden des Strandlebens, als ein Zeitungsartikel ihre Ruhe jählings unterbricht.

In dieser löblichen Auslassung einer ^{überaus} ängstlichen Reporterseele werden alle Sommerfrischler gewarnt ihr Heim unbeaufsichtigt zu lassen, da die Einbrüche in der letzten Zeit plötzlich zugenommen haben. Speckseites Gattin malt in ihrer lebhaften Phantasie bereits das Schreckliche Ende der armen, allein zurückgelassenen Amanda aus und sie setzt ihrem Mann solange zu, bis dieser mit ihr in grösster Eile aufbricht. Während sich Familie Speckseite den heimischen Penaten nähert, trifft Amanda, die Küchenfee, umfassende Vorbereitungen für ihre Geburtstagäfeier, zu der sie ihren Herzallerliebsten, den Kammerdiener Juler Bahr, eingeladen hat. Der geliebte Juler findet sich pünktlich ein und bringt seiner nahrhaften Geliebten einen hübschen Hut mit, der ein ganzes Gartenbeet roter Rosen zu einem lieblichen Stilleben vereinigt. Das Pärchen gibt sich alsbald dem Genusse eines saftigen Gänsebratens hin, bis die Herrschaft unvermutet zurückkehrt. Bei dem Entsetzen, das die Bösewichter ergreift, fliegt die Weinflasche um und benässt den grossen Hut, der, ob solcher lieblosen Behandlung blutige Tränen vergiesst. Amanda flüchtet mit ihrem Juler und verschwindet gerade um die Ecke, als Speckseite als erster sein Heim betritt. Eine wüste Unordnung starrt ihm entgegen. Kein Zweifel, Einbrecher haben seiner Wohnung einen Besuch abgestattet. Im nächsten Augenblick kreischt seine Gattin hysterisch auf. Ihre Augen, die vor Schreck aus den Höhlen zu treten scheinen, haben die Blutflecke auf dem Tischtuch und dem Boden bemerkt. Speckseite sucht Hilfe bei der Polizei und lässt seinen Hund alsdann die Spur des flüchtigen Verbrechers aufnehmen. Juler und seine Küchenfee haben inzwischen Zuflucht bei Julers freundlichem Dienstherrn, dem Kammerrat Wimpflin-

2) Die Tücke des Objekts.

gen, gesucht, der sich des verstörten Pärchens liebevoll annimmt und eine Versöhnung herbeiführt, als Spockseite und Gefolge schliesslich in höchst kriegerischer Aufmachung auf der Bildfläche erscheinen.

Die Länge des Objekts
von, gesucht, der Bild des vergrößerten Bildes ist
und eine Vergrößerung herbeiführt, die Spalte der
Bild ist höchst kräftig, die Anwendung der Bildfläche
schon.

Monsieur et Madame Leventru passent l'été à la plage où ils jouissent de tous les plaisirs de la vie balnéaire, pendant que la surveillance de leur maison a été confiée à la garde de leur bonne, Mlle Cunégonde.

Un beau jour les époux lisent dans un journal qu'un grand nombre d'appartements, dont les locataires étaient partis à la campagne, avaient été cambriolés; ils ont peur que les cambrioleurs aient jeté leur dévolu sur leur appartement aussi, et le couple inquiet quitte précipitamment l'hôtel et se rend chez soi.

Cependant Mademoiselle Cunégonde qui se porte à merveille, est en train de faire des préparatifs à l'occasion de sa fête. Son ami Arthur Martinet est domestique chez le rentier Bonerfant et elle l'a invité à un bon petit déjeuner pour célébrer le jour.

Au milieu de la fête Monsieur et Madame arrivent. Cunégonde et son ami prennent la fuite, et à la hâte elle verse le contenu d'un rafraîchissoir pour le vin sur un magnifique chapeau à fleurs rouges que le galant jeune homme lui a offert à l'occasion de sa fête. Par crainte de la colère de Madame, Cunégonde prend tout son saint crépin et quitte la maison.

Cependant les époux troublés entrent dans l'appartement tout en désordre, et de côté et d'autre ils trouvent des taches rouges mystérieuses. "Ah! voilà", crie Madame, "regarde! il y a du sang sur la nappe! Cunégonde a donc été assassinée! Et il y a aussi du sang par terre!" Vite Monsieur Leventru alarme la police, mais avant qu'elle arrive en aperçoit une personne qui se glisse par une fenêtre. C'est le pauvre Arthur qui est revenu chercher le magnifique chapeau à fleurs rouges de sa fiancée, que dans la hâte on avait oublié.

L'énergique M. Leventru se met immédiatement à la poursuite de l'assassin supposé, et grâce à la police et au flair d'un petit

2) L'excellente bonne.

On suit les taches rouges et arrive à la villa de M. Bonenfant.
On trouve là le "malfaiteur" ainsi que Mlle Cunégonde et se montre
que "l'assassinée" se porte extrêmement bien. Le mystère se dévoile
maintenant au contentement de tout le monde mais au grand jamais
le brave Arthur ne présente plus à sa fiancée des magnifique cha-
peaux à fleurs rouges.

... excellentes...
... on voit les faces rouges de...
... On trouve le...
... se porte extrêmement bien...
... maintenant en...
... la preuve Arthur ne...
... pour à leurs rouges...

